

REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM V ŠOLSLEM LETU 2019/2020

 <p>Osnovna šola Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem</p> <p>TO NI SREČA, TO JE ZNANJE ...</p>	<p>Gozdarska pot 11 2390 Ravne na Koroškem Republika Slovenija T: 02 620 52 70 F: 02 620 52 87 E: o-pvpravne.mb@guest.arnes.si S: www.os-prezih.si</p>	 <p>20 LET 1993-2013 ZDRAVA ŠOLA</p>
--	--	---

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO

JANUAR 2020

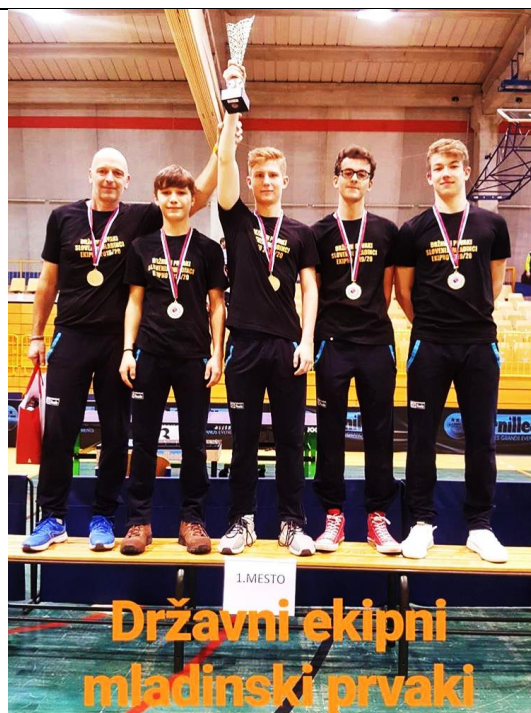
KDAJ?	KAJ?	KDO?
7. 1.	Zdravstvena vzgoja	6. r.
9. 1.	REGIJSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE v Slovenj Gradcu	8. in 9. r.
11. in 12. 1.	<p>PREŽIHOVCI S(M)O PONOSNI NA REZULTATE IN UVRSTITVE NAŠIH UČENK IN BIVŠIH UČENCEV V NAMIZNEM TENISU</p> 	

V soboto, 11. 1. 2020, in v nedeljo, 12. 1. 2020, so se kadetinja Namiznoteniškega kluba Fužinar Interdiskont Ravne na Koroškem udeležile ekipnega državnega prvenstva za kadete in kadetinja, ki je potekalo na Muti. V soboto so v svoji skupini premagale NTS Mengeš (5 : 0), NTK Letrika (5 : 3) ter NTK Vesna (5 : 1). S temi rezultati so se uvrstile v nedeljski finalni del, kjer so v polfinalu premagale NTK Savinja (5 : 1), v finalu pa so premagale NTK Krka (5 : 4). V finalu je blestela Polona Horvat, ki je premagala vse tri igralke Krke. Naziv ekipne kadetske državne prvakinja 2019/2020 so osvojile Nika Pandev, Polona Horvat in Rosana Pajer, katerih trener je Darko Jamšek.

Za vikend (18. 1. 2020 in 19. 1. 2020) pa so se igralci NTK Fužinar Interdiskont z Raven udeležili še ekipnega državnega prvenstva za mladince in mladinke. Dekleta so osvojila 4. mesto, fantje pa že četrtič zapored naslov ekipnih mladinskih državnih prvakov pod vodstvom istega trenerja.

Za vse prvake je bil v nedeljo zvečer organiziran sprejem v Pop baru, kjer jih je med drugimi nagovoril tudi župan naše občine dr. Tomaž Rožen.

**Vsem zaslužnim iskreno čestitamo.
Pa uspešno športno pot naprej.**

*Zapisali: Nika Pandev in Polona Horvat, 9. b
Fotografiral: Jure Dretnik, trener*

14. 1.

**RODITELJSKI SESTANEK
Jani PRGIĆ, TANKA MEJA ODGOVORNOSTI**

1.-9. r.

15. 1.

**SPODBUJANJE IN UTRJEVANJE POZITIVNE (TELESNE)
SAMOPODOBE MLADIH**

6. r.

V okviru Zdrave šole in v sodelovanju z NIJZ Ravne na Koroškem smo v mesecu januarju izvedli predavanje in delavnice o telesni samopodobi.

Učenci 6. razreda so v sredo, 15. 1. 2020, s predavateljico dr. Lucijo Čevnik odkrivali medijske pasti ter negativne vplive družbenih omrežij na grajenje posameznikove **samopodobe**. Na različne načine in tudi s pomočjo različnih junakov iz sveta pravljic so spoznavali, kaj je **telesna samopodoba, samozavest in samospoštovanje**.

Na delavnicah so pridobljeno teoretično znanje okrepili še s praktičnimi vajami. Iskali so lastnosti, ki nas povezujejo, in tiste, ki nas delajo različne in unikatne. Izpostavljen je bil tudi negativen vpliv, ki se ga povzroča z žaljenjem ali s komentiranjem telesnega videza drugih (vrstnikov).

Predavateljica je izpostavila tudi to, da je pomembno, kako na prijazen in zdrav način skrbeti za svoje telo in psihofizično stanje. Vsak posameznik je edinstven in neponovljiv in prav zato vreden (samo)spoštovanja in (samo)vrednosti, ki presega meje zgolj telesnega videza.

Učenci so potem pri razredni uri v petek, 17. 1. 2020, z razredničarkama izvedli evalvacijo ter zapisali nekaj misli o tem, kaj so se na predavanju in delavnicah naučili, kaj spoznali in kaj jim je bilo všeč.

Učenci 6. a-razreda so zapisali:

Nihče ni popoln, na svetu ti ni para.

Vsi smo različni, ceniti moramo sami sebe.

Bilo je zanimivo in poučno.

Sam sebi moraš biti všeč.

Naučili smo se, da lepotni ideali niso resnični in da se ne smemo primerjati z njimi.

Nihče na svetu ni enak, zato moramo biti to, kar smo.

Učenci 6. b-razreda so zapisali:

Spoštuje se, kakršen si.

Ne žali drugih zaradi njihove zunanosti, ker smo ljudje različni.

Vsak človek na tem svetu je edinstven.

Ugotovili smo, da smo vsi različni in da nimamo vsi enakih možnosti.

Ne smemo se primerjati z drugimi, smo edinstveni.

Fotodeli so samo poustvarjene podobe.

Ko smo iskali skupne podobnosti, smo ugotovili, da smo edinstveni, da smo unikatni.

Zapisala: Nina Vidovič, vodja Tima Zdrave šole

16. 1.

V četrtek, 16. 1. 2020, je na OŠ KOROŠKI JEKLARJI popoldne potekala *Poklicna tržnica* za devetošolce ravnskih osnovnih šol. Predstavile so se nam srednje šole podravske, savinjske in koroške regije, poleg njih še Zavod za zaposlovanje in različna podjetja. Vsako leto pripravijo predstavitev svojih programov, da bi devetošolci dobili čim več informacij o nadaljnjem izobraževanju in delu na enem mestu. S tem želijo mladim olajšati odločitve pri vpisu v srednje šole.

Ana Trbovšek, 9. b

9. r.

**POROČILO O PRIPRAVAH, TEKMOVANJU IN REZULTATIH
Cankarjevega tekmovanja v šolskem letu 2019/2020
na OŠ Prežihovega Voranca na Ravnah na Koroškem**

Naslov letošnjega tekmovanja je bil:

Jaz, ti, mi vsi.

Le pogumno, le za mano ...

(Anja Štefan)

IZBRANA BESEDILA:

4., 5. razred: *Izbrano delo: Jana Bauer: Groznilca v Hudi hosti*

6., 7. razred: *Slavko Pregl: Odprava zelenega zmaja*

8., 9. razred: *Igor Karlovšek: Preživetje (šolsko in območno tekmovanje) in več avtorjev: Geniji z nasmehom (državno tekmovanje)*

POROČILA učiteljic/mentorice letošnjega tekmovanja

Z delom smo začeli v mesecu oktobru pri dodatnem pouku slovenščine. Obravnavali smo delo **Jane Bauer *Groznilca v Hudi hosti***. Skupaj smo prebrali nekaj poglavij knjige. Učenci so brali tudi doma in reševali dane naloge.

Knjiga jih je pritegnila, saj je groznilca zelo zabavna in so jim bile njene dogodivščine všeč. Tudi njenim izjavam so se večkrat nasmejali.

Razumeli so, da je groznilca kljub nagajivosti zelo prijazna in čuteča.

Reševali smo naloge, povezane z besedilom, se pogovarjali, risali ...

Na tekmovanju so dana navodila težko povezali v neko smiselno in zaključeno zgodbo.

Bronasta priznanja so usvojili:

4. a: *Kaja Ivartnik, Vid Merkač;*

4. b: *Tine Janko.*

Zapisale učiteljice aktiva 4. razreda

V šolskem letu 2019/2020 je na Cankarjevem tekmovanju sodelovalo 10 učencev iz 5. a, b in c-razreda.

Od tega so 3 učenci usvojili **bronasto priznanje**.

To so: **Pia Adamič** (5. a), **Špela Spanžel** (5. b) in **Živa Rizvič** (5. c).

Na tekmovanje smo se pripravljali pri urah dodatnega pouka in sodelovali preko e-pošte. Izbrana knjiga je bila za otroke zanimiva.

Učenci so lepo sodelovali in se pri pisanju potrudili v okviru svojih zmožnosti.

Zapisala mentorica: Jožica Štavdeker

V šolskem letu 2019/2020 je bilo na Cankarjevo tekmovanje prijavljenih 5 učencev iz 6. in 7. razreda.

K pripravam na tekmovanje so redno in vestno prihajali, se aktivno udeleževali debat o obravnavani knjigi Slavka Pregla *Odprava zelenega zmaja* in pokazali veliko zanimanja za natančnejšo obravnavo dela ter nova znanja. S svojimi rezultati so presegli pričakovanja, saj so vsi učenci prejeli bronasto priznanje: Manca Janko (6. b), Nik Geč, Ana Ramšak, Lana Kokot in Luka Vetter (7. b).

Zapisala mentorica: Martina Popič

Za šolsko tekmovanje sem pripravljala 4 učenke iz 8. razreda in 4 učence iz 9. razreda. Tekmovanja so se vsi udeležili.

Delo je potekalo znotraj dodatnega pouka, in sicer smo se dobivali ob torkih zjutraj ob 7.30. Učenci so morali za šolsko tekmovanje prebrati roman Igorja Karlovška *Preživetje*.

Skupaj in individualno smo se pripravljali pod naslovom *Jaz, ti, mi vsi. Le pogumno, le za mano*. Poudarek obravnave je bil na branju, doživljanju, razumevanju in poustvarjanju.

23. septembra 2019 smo se v KOK dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem udeležili srečanja s pisateljem Igorjem Karlovškom.

Do 12. novembra 2019, ko je bilo šolsko tekmovanje, smo opravili 11 ur. Po tekmovanju smo izdelkom in novemu pisanju posvetili še 4 ure.

Učenci 8. razreda: Maja Mager, Lia Lužnik, Neža Šuler, Nina Čevnik.

Učenci 9. razreda: Nika Pandev, Rene Navodnik, Nace Zabev, Tine Rožen.

Bronasto priznanje sta usvojili učenka 8. razreda Maja Mager in učenka 9. razreda Nika Pandev. Uvrstili sta se tudi na območno tekmovanje, ki je potekalo 9. januarja 2020 v Slovenj Gradcu. **Maja Mager iz 8. a-razreda dosegla srebrno priznanje.**

*Mateja Čebulj, mentorica, predsednica tekmovalne komisije
in organizatorica šolskega tekmovanja
za Cankarjevo priznanje na šoli za šolsko leto 2019/2020*

Zbrala in uredila: Mateja Čebulj

21. 1.

21. 1. 2020 smo se učenci 9. in 8. razreda, ki obiskujemo dodatni pouk zgodovine z učiteljico Marjeto Petrovič odpravili v muzejske prostore, ki so v sklopu gradu na Ravnah na Koroškem.

Ogledali smo si novo stalno zbirko o Ravnah in o zgodovini Raven. Izvedeli smo veliko novega o zgodovini našega kraja. Dobili smo tudi kruh z ocvirki in čaj.

Rene Navodnik, 9. b

ZGODOVINA

Muzej Ravne na Koroškem

V letošnjem šolskem letu smo z učenci širili svoje poznavanje zgodovine domačega kraja tudi izven učilnice. V torek, 21. januarja 2019, se nas je kar lepo število zbralo pred Muzejem Ravne na Koroškem. Udeležili smo se otvoritve stalne razstave **Guštanj za jutro**. Muzealci so postavili razstavo, ki je z uporabo sodobne tehnologije privlačna tudi mladim. Predstavljen je razvoj Mežiške doline s poudarkom na Guštanju od prazgodovine do obdobja protireformacije in o rimskih spomenikih z najdišča Zagrad. Srednjeveški Guštanj je bil pomembno fevdalno in trgovsko

središče. Posebej zanimiva so odkritja o nekdanjem dvorcu Grinfels ob sotočju Meže in Suhe, katerega maketa je postavljena na ogled obiskovalcem, pa nova spoznanja o Piglu, kjer so danes vrtovi. Na skicah je natančno prikazan sistem protiturške obrambe, turške šance. Župan, g. Tomaž Rožen, je v govoru poudaril, da bi bilo smiselno v prihodnosti urediti ta sistem za turistične ogledе. Obdobje reformacije je zaznamovala izgradnja cerkve sv. Uršule na Uršlji gori. Razstava prikazuje še številno drugo grajsko in sakralno dediščino naše doline.

Seveda je najbolje, da se sami sprehodite po razstavišču, si ogledate razstavljene muzejske predmete, dokumente in fotografije, ki pripovedujejo svoje zgodbe.

Priprava razstave v šolski avli

27. januarja 1945 se je v zgodovino zapisal zaradi osvoboditve nacističnega koncentracijskega taborišča Auschwitz. Ta dan je tudi mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta, kot so Judje poimenovali svojo usodo med 2. svetovno vojno. Razglasila ga je Generalna skupščina Združenih narodov leta 2005. Nacisti so odpeljali v to zloglasno taborišče okoli 2300 ljudi iz Slovenije, med njimi 350 Judov. Prva skupina je prispela 28. septembra 1941. Med temi interniranci je bilo tudi 20 Korošcev iz Mežiške doline. Leta 1942 je postal Auschwitz še žensko taborišče. 1300 odpeljanih se ni nikoli vrnilo domov.

Pri pouku zgodovine v 9. razredu spoznajo učenci tudi ta žalostni del naše zgodovine. Pogledamo si dokumentarni film z dvema pričevanjema naših rojakov, ki pripovedujeta o grozotah življenja v taborišču, preberemo pisma, pesmi in druge zapise o taboriščih.

Učenci 9. b-oddelka so izdelali štiri plakate (Auschwitz, Birkenau, Rab, Begunje, Ljubelj, gestapovski zaporj Dravograd, Ana Frank), ki prikazujejo in pripovedujejo o taboriščih, gestapovskih zaporih in o trpljenju ljudi v njih. Razstavo si lahko učenci naše šole in obiskovalci pogledate v avli šole. S svojim delom so obeležili mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta.

Zapisała: Marjeta Petrovič

	<p style="text-align: right;"><i>Plakate so izdelali učenci 9. b</i> <i>Fotografiral: Miha Vetter, 9. a</i></p>	
20.-24. januar	<p style="text-align: center;">ZIMSKA ŠOLA V NARAVI (Ribnica na Pohorju)</p> <p style="text-align: right;">Ponedeljek, 20. 1. 2020</p> <p>V ponedeljek smo se ob 9.30 odpeljali na Ribnico na Pohorju, kjer smo se naselili v lepe apartmajске sobe. Že prvi dan smo preizkusili smučišče.</p> <p style="text-align: right;">Torek, 21. 1. 2020</p> <p>V torek bi morali priti gorski reševalci, ampak so bili zadržani, zato smo si ogledali posnetek reševanja ponesrečencev, osnove pomoči pa so nam povedali učitelji. Dopoldne in popoldne smo smučali, zvečer pa smo imeli spoznavni večer.</p> <p style="text-align: right;">Sreda, 22. 1. 2020</p> <p>Lahko bi rekli, da smo v sredo smučali ves dan, saj smo zvečer imeli še nočno smuko.</p> <p style="text-align: right;">Četrtek, 23. 1. 2020</p> <p>V četrtek smo imeli tekmo. Pozdravit in navijati so prišli tudi starši. Zvečer so nam naši učitelji podelili diplome in nam pripravili zaključni večer. Poslušali smo glasbo in plesali.</p> <p style="text-align: right;">Petek, 24. 1. 2020</p> <p>Pospravljanje, po dopoldanskem smučanju pa smo se utrujeni, a polni lepih spominov, odpravili proti domu.</p>	6. r.

Več fotografij najdete v GALERIJJI na spletni strani šole.

Tiara Fortek, 6. r.

V zimski šoli v naravi smo se imeli zelo lepo. Z veseljem smo se smučali, mnogi so se tam šele naučili smučati.

Apartmaji so bili lepi in udobni, hrana odlična in okusna. Zahvaljujemo se učiteljem, da so poskrbeli za nas in nam marsikaj organizirali, tudi zabavni večer.

Natalija Pisar, 6. b

28. 1.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

V torek, 28. 1. 2020, smo imeli zimski športni dan.

Zjutraj od 8:20 do 8:45 smo imeli malico. Toplo oblečeni, polni energije, radosti in veselja smo vzeli sani, dričke, smuči in vse, kar smo imeli, ter odšli na sankanje in smučanje, druga skupina pa na pohod do Rimskega vrelca, kjer so drsali.

Sama sem se s prijateljico sankala. Enkrat sva morali skočiti z njih, da se ne bi poškodovali. Pri skoku s sank sva se sicer malo udarili, vendar sva ostali celi.

6.-9. r.

Na vseh dejavnostih smo dobili okusen čaj, ki so nam ga skuhale kuharice.

Naše zimske aktivnosti so se zaključile okoli poldneva. Ta športni dan si bomo zagotovo še dolgo zapomnili.

Neža Ferk, 7. b

Lena Iršič, 8. b

Največ učencev je odšlo na pohod in drsanje na Rimskem vrelcu, del se jih je smučal na Poseki, najmanj pa se nas je sankalo, ker zaradi pomanjkanja snega v okolici trenutno ni dovolj velike sankoške proge. Na srečo smo imeli še delno sončno vreme. Lepo smo se imeli in preživeli prijetne trenutke v naravi.

Lucija Mlinar, 8. b

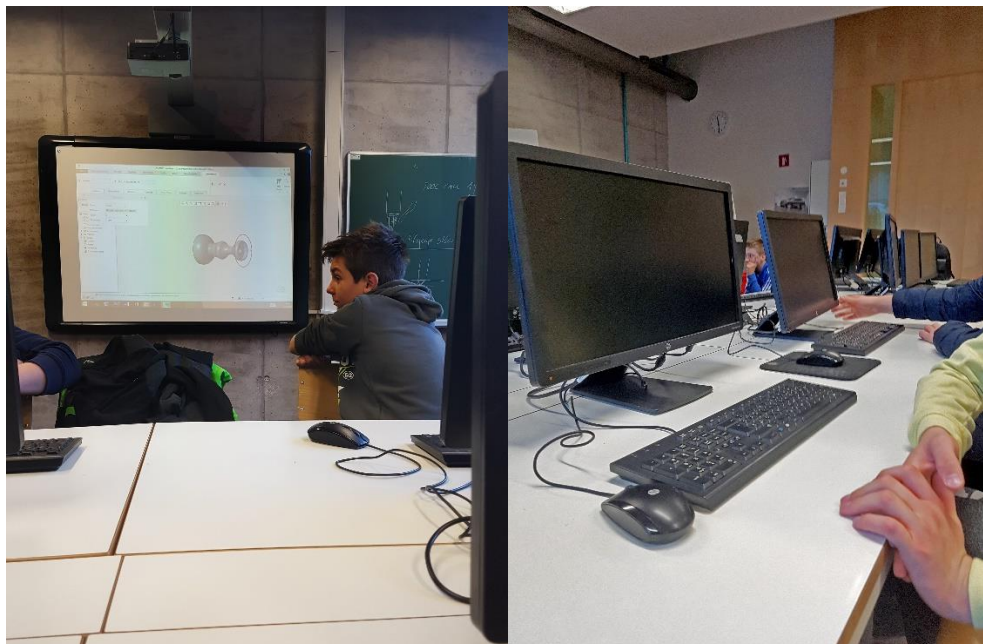

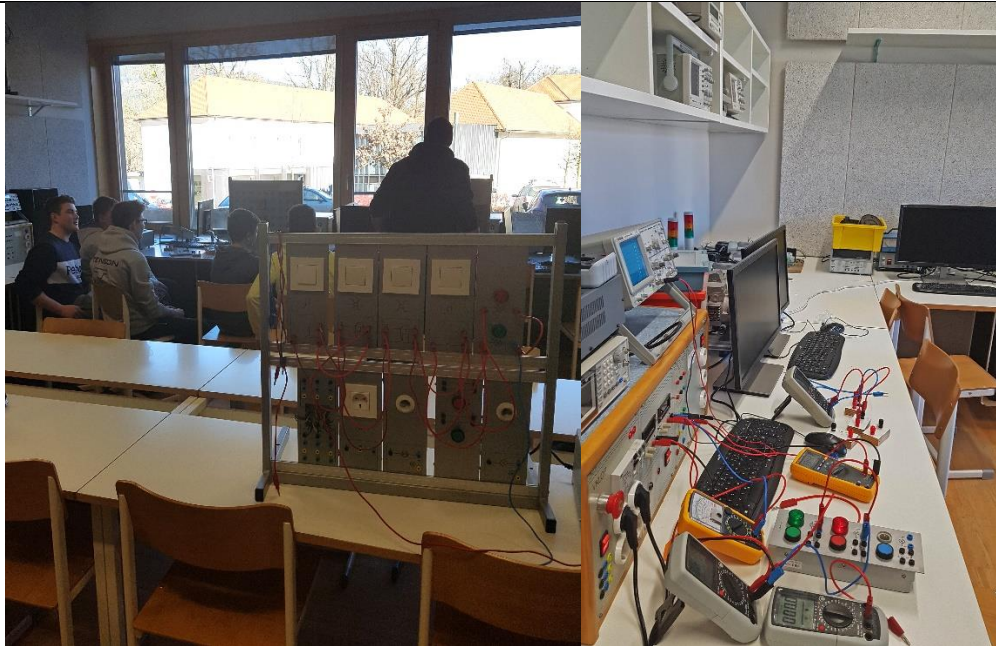
Foto: Vanja Benko

30. 1.

OBISK na SREDNJI ŠOLI RAVNE

8., 9. r.

Kot vsako leto smo učenci izbirnih predmetov računalništva in obdelave gradiv šli tudi letos na obisk v SŠ Ravne, kjer so nas lepo sprejeli. Pokazali so nam svoje moderne naprave in programe, s čimer se dnevno srečujejo pri pouku.

Fotografiral: Miha Vetter, 9. a

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

Društvo
Radi
pišemo
z roko

Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo

POROČILO

Teden pisanja z roko 2020 od 20. januarja do 24. januarja 2020

Organizacija: **OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE NA KOROŠKEM**

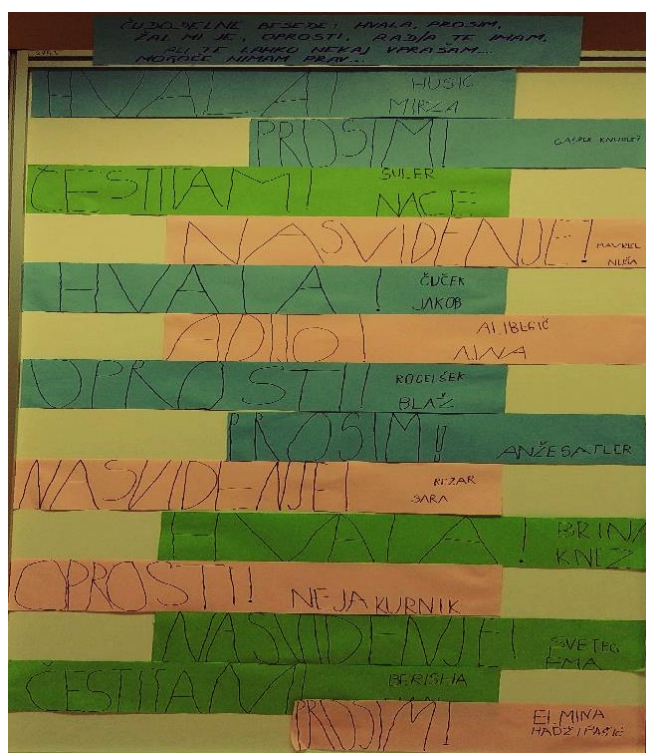
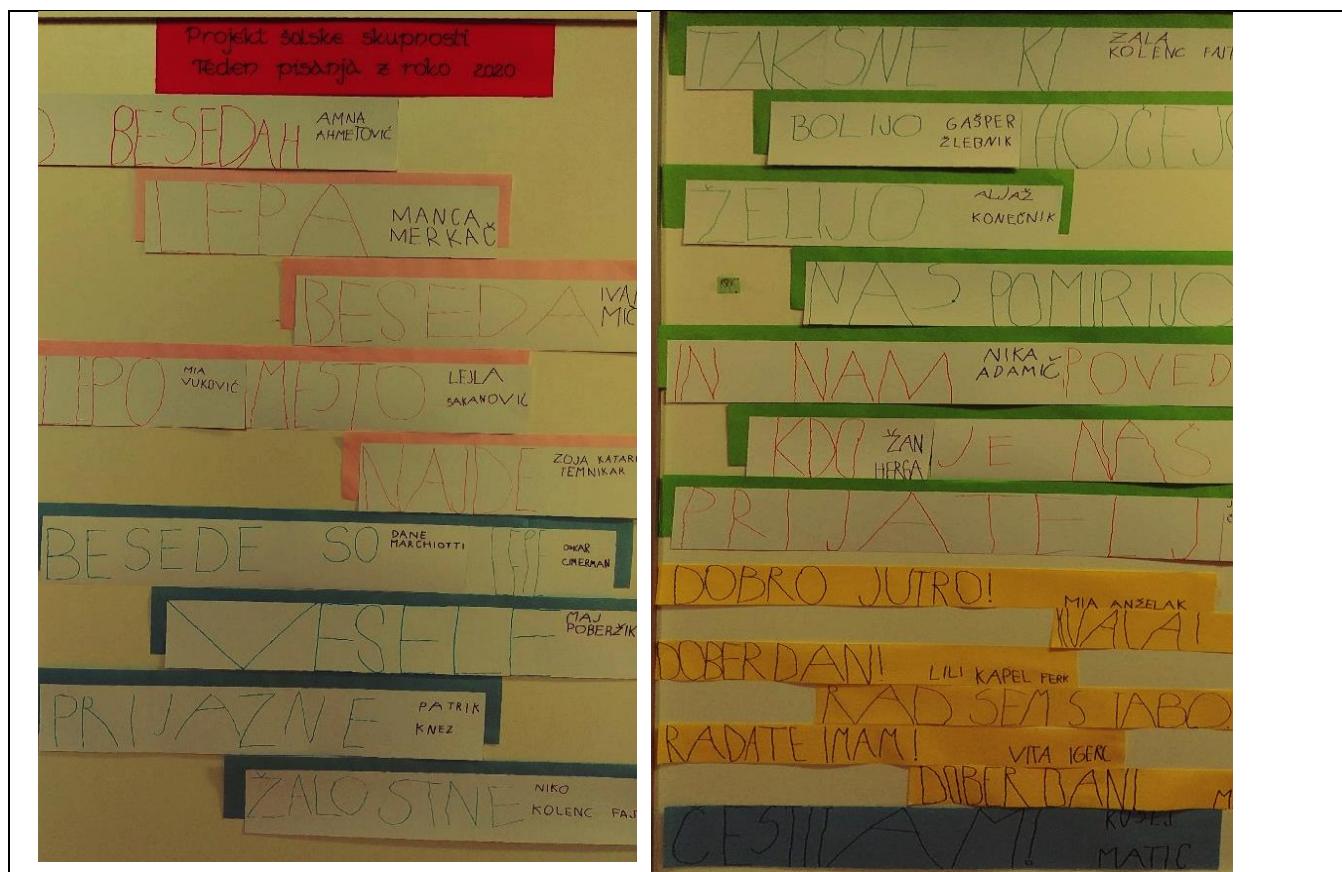
Koordinatorica: **CVETKA PETRIČ**

Število udeležencev: **433**

V projekt *Teden pisanja z roko* smo vključili vse učence (433) naše šole. Aktivni so bili na različnih področjih.

Prvošolčki, ki so šele spoznali črke in pišejo šele nekaj mesecev, so sestavili pesmico in zapisali čudodelne besede. Pri tem so se zelo potrudili.

Učenci razredne stopnje so ustvarjali čudovite črke, razmišljali o družini, zapisali verze iz spominskih knjig, pisali pesmi, dobre misli, verze in zapisali odlomek iz Prežihovih Solzic.

Decorative letters: O, A, N, K.

Radi ničemo iz roko, ker
možgani bolje delujejo.

SMO bolj ustvarjalni

imamo več idej

je informacija dlje

imamo daljšo pozornost

Notes: "Kaj je to?", "Kaj je to?", "Kaj je to?", "Kaj je to?"

V naši družini

~ SE RADI SNEJEMO. SI POMOŽAMO PRI UČENJU

~ SE IMAMO ZELO RADI Radi prijateljski

RADI PIVAMO. Bogate se obdamo ♥♥♥

SE POGOSTO SMEJEMO RADI Gremo NA SPREHODE.

ČE JE KDO ŽALOSTEN, GA POTOLAŽIMO

~ ni vedno pomagamo Delamo napake.

~ SMO radi v naravi. Dajmo svoje obljube.

Nišo obupamo.

Če otroci doživljajo:

grajanje, se naučijo obsojati

Sovražnost, se naučijo nasilnosti

strah, se naučijo biti zaskrbljeni

Zamerovanje, postanejo zaprti vase

spodbuda, se naučimo samozavesti

stojnost, se naučijo potrpežljivosti

POHVALA, SE NAUČILO CENITI SEBE IN DRUGE

sprijemanje, se naučijo ljubiti

odobravljanje, se naučijo imeti radi sebe

ISKRENOST, SE NAUČILO RESNICO LJUBNOSTI

POŠTENOST, SE NAUČILO BITI PRAVIČNI

prijaznost in pozornost, se naučijo spoštovanja.

prijateljstvo, se naučijo, da je svet prijeten kraj za življenje.

Če so otroci počutili vame, se naučijo
zaprati vase in so ljudi obrog sebe

Decorative letters: A, T, T, and a shield.

Verzi iz
spominskih
knjig

Naj steza tvojega zivljenja s cvetice
naj sije teli sonce meci, to moje srce

Vse odhaja kakor tiha reka
le spomini zvesto spremljajo slabeke.
Nika

Ni vse... (faded text)

Vse... (faded text)

Najno naj plava celica zivljenja da ne za
skalo tihonoz

Najvezi dolgi s cvetice mi tihonoz Nika Tihonoz

... (faded text)

Ni vse sice izom suda, najkvis sice biva d

Naj vse to bo jasno, kakor zaja svet
planin, naj otane tudi name v bogem
svetu lep spomin!

Najno naj plava celica zivljenja da ne za
skalo tihonoz

Zivljenje se mo, s polu sta

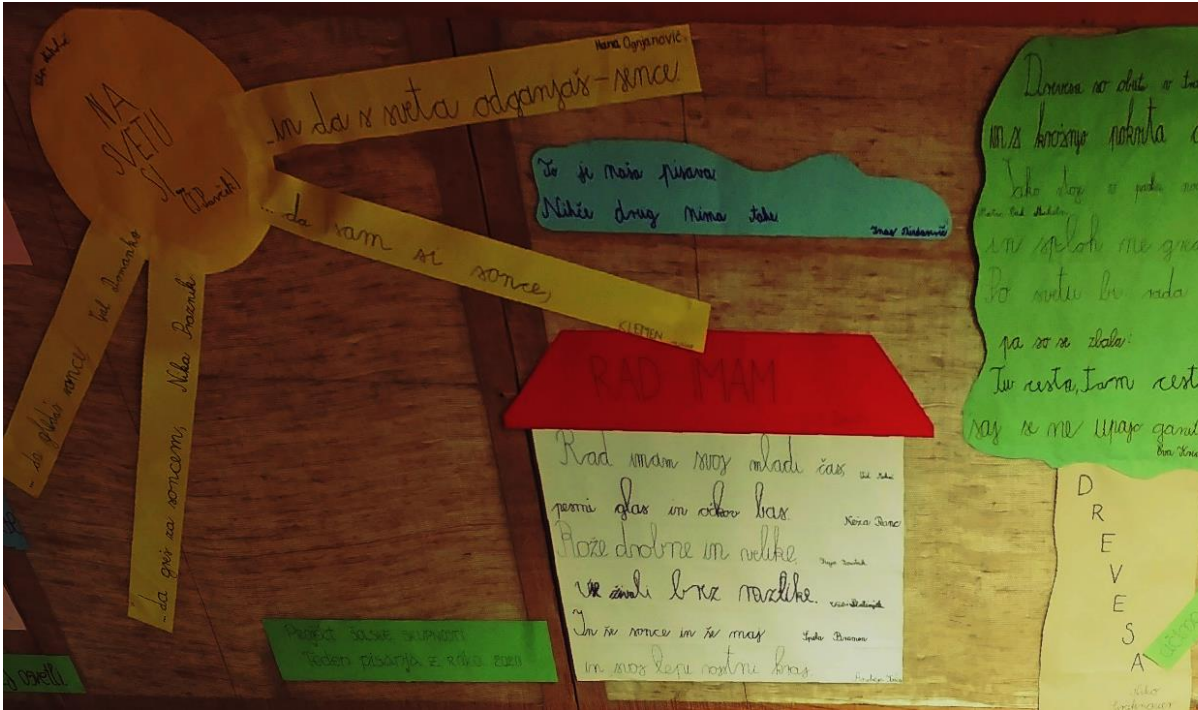
Naj zivljenje to bo jasno, kakor zaja svet
maj otane tudi ne bogem svetu lep spomin.

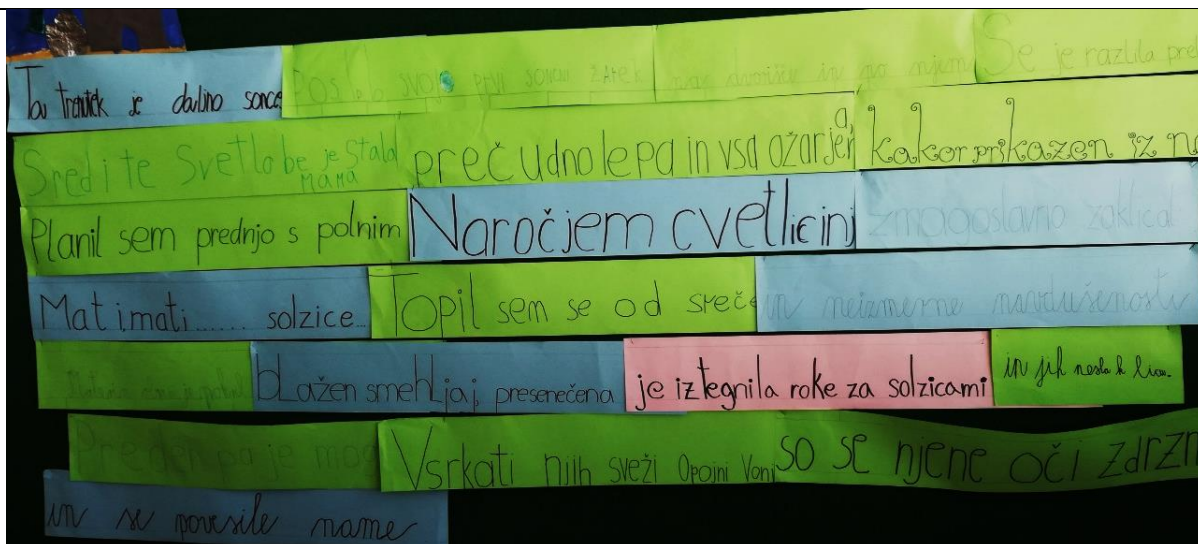
Najvezi dolgi s cvetice mi tihonoz Nika Tihonoz

... (faded text)

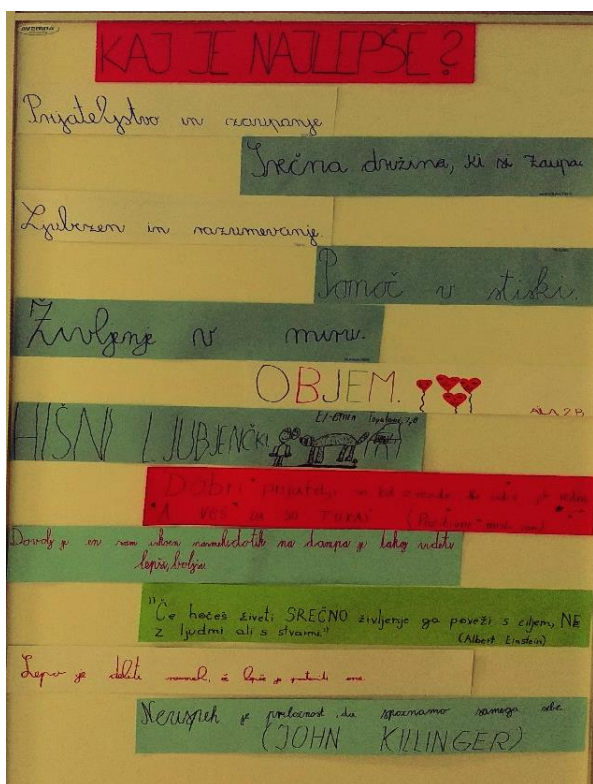
V zivljenju to mo, s polu sta

Sreca zdravo in veselo naj se ti smahlja, to so tih zele mojane
sra.

Učenci priseljenci so se posvetili pisanju lepih misli in pregovorov. Ugotavljali so, kdaj in kaj je najlepše. Pokazali so, da znajo pisati v slovenščini, hrvaščini, srbščini, v cirilici. Pisali smo tudi v angleščini in nemščini.

KEEP YOUR EYES ON THE STARS AND YOUR FEET ON THE GROUND

One child, one teacher, one pen and one book can change the world.
-Malala Yousofzai

Wer anderen eine Grube gräbt, fällt selbst hinein!

He who makes no mistakes never makes anything

Friede kommt von innen. Suche ihn nicht außen

You should scare you a little & excite you A LOT

Nothing happens for a reason
... so zgodaj z razlogom

LIKE MOTHER, LIKE DAUGHTER
KAKRŠNA MATI, TAKA HČI.

We built walls, not to keep others away,
to see who cares enough to break them.

Never give up!

Rokopisje

da smejem se ozko
izumraj moje meje.

Življenje je zakon.

žalostni vase!

SKRB JUTRIŠNJEMU DNEVU NIKOLI NE ODVZAME ŽALOSTI, AMPAK OROPA RADOŠT DANŠNJEGA DNE.

SREČA

Sama se moraš objeti se ljubiti
Ni ubogost ne da nisi,
Sama ne gledaj
Zopeti pesem,
ki pravi o drugi SREČI
ki je naseljena SREČI!

Zdravilo za vse slabosti
naravnih slabosti
samo to ima
hudost
ne odstopa
ne odstopa
ne odstopa

Prijateljstvo je uspeh človeka! ♥

Bodite srečni in izboljšajte si svoj življenje

Sanjaj, kar si si sanjal,
bodi kjer si bil,
bodi kjer si bil

Prijateljstvo je žarek sonca

Trčca vedno pride malenkost

Radost živi med mami!

Smeh je radost življenja

Trčca se meča z ljudmi

Bolje naredi malo na pravi način kot veliko stvari slabo.

Z vsakim iskrenim prijateljstvom utrdimo temelje, na katerih počiva mir celotnega sveta.

Tisti, ki je goro prestavil, je začel z drobnim kamenjem.

Modrecu je vsaka dežela primerna za nastanitev, cel svet je dežela njegove duše.

Vedno se srečamo z nasmehom, kajti nasmeh je pričetek ljubezni.

Vsak nov dan začni z nasmehom.

PRIJATELJ ti stoji vedno ob strani in te pred hudim brani.

SVET JE VANKANENA REŠTEV PA ČLOVEK

... do glave

Sreča je v tem trenutku.

Neuspeh je priložnost, da spoznamo samega sebe.

Kdor ima ljubezen v srcu, ima vedno nekaj, kar lahko da.

Življenje je kot ogledalo, smeje se ti, če gledaš nasmejano.

Prijateljstvo naj bo kot zgodba - vseeno je, ali je dolga ali kratka, grenka ali sladka.

Če ti ne vidiš poti, ti jo PRIJATELJ osvetli.

Your Best Teacher Is Your Last Mistake.

"Judge me when you are PERFECT"

Your best teacher is your last mistake

It's just a bad day not a bad life

STOP THINKING JUST LIVE

NO WORK, NO GAIN

Don't judge book by its cover.
Ne sodi knjige po platnici.

YOUR BEST IS LAST MISTAKE
TEACHER YOUR MITKE

HE THAT WILL NOT WORK, SHALL NOT EAT
KOOR NE DELA, JE BREZ JELA

EVERY MAN IS THE SMITH OF HIS OWN FORTUNE
VSAK JE SVOJE SREČE KOVAČ

Don't worry, just copy

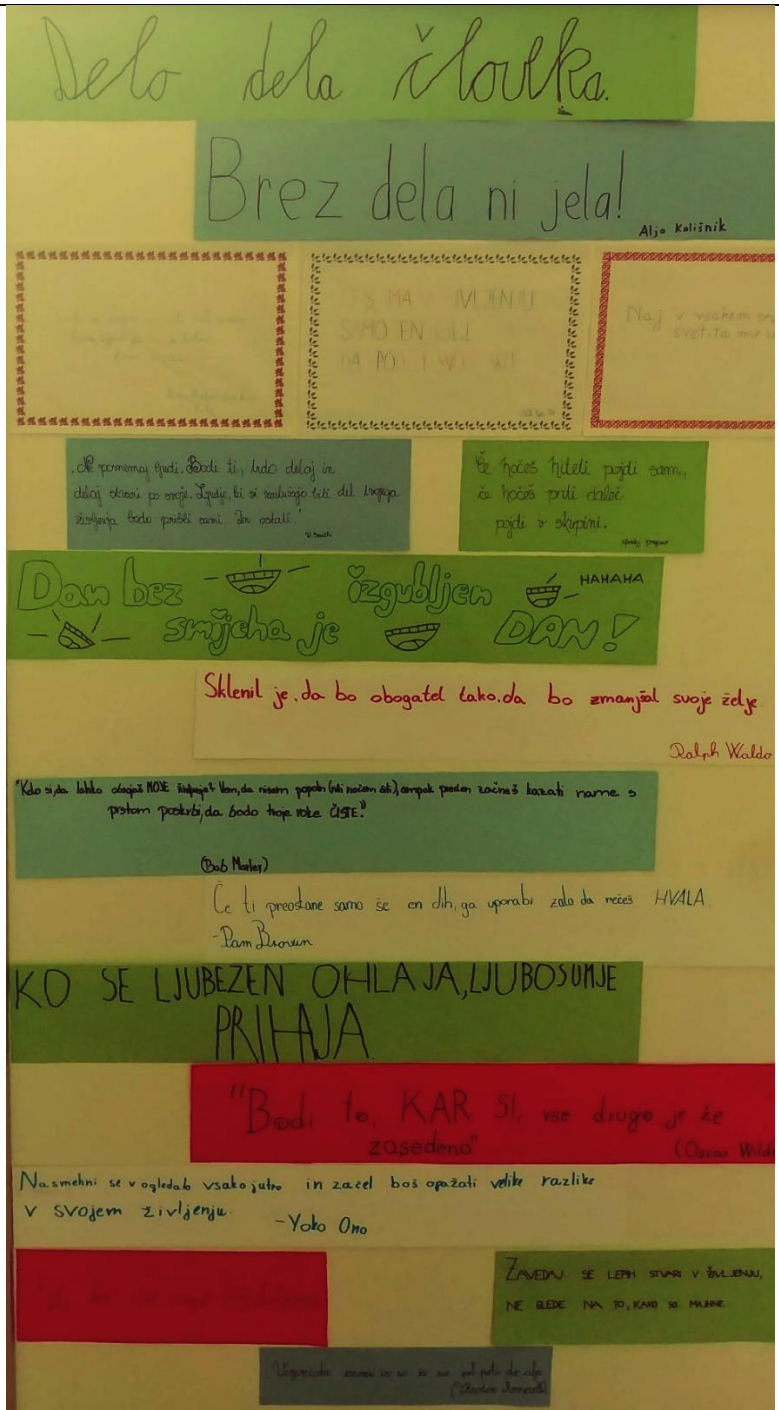
NEVER STOP LEARNING BECAUSE LIFE NEVER STOP TEACHING

ISPECI PA RECI!

Don't trust everyone, because SUGAR and SALT both have same colour.
NE ZAUPAJ VSAKOTUR, SAJ IPATA SLADKOR IN SOL ENAKO BARVO.

Če bi bilo prijateljstvo odvisno od reči, kot sta prostor in čas, bi bili ljudje osamjeni. Živeli bi v samoti. Sami s svojo dušo.
LUNA ŽUNČIČ

Če svet te razočara, ne glej ga s solznimi očmi. Dokazi svetu, da lahko vsak doseže, kar želi.
Alma Hudopisic 7.B

Na hodnikih naše šole smo pripravili razstavo izdelkov, ki so nastali izpod rok učencev in učiteljic. Ko hodite gor in dol ter sem ter tja, odprite oči, ustavite se in preberite lepe misli. Boste videli, dan bo lepši.

Zapisała: Cvetka Petrič, mentorica Šolske skupnosti

Zimsko nebo, ujeto v objektiv Marije Kričej iz 7. a-razreda

VIKEND SPREHODOV

Ta konec tedna je bil na moje veselje zelo zanimiv.

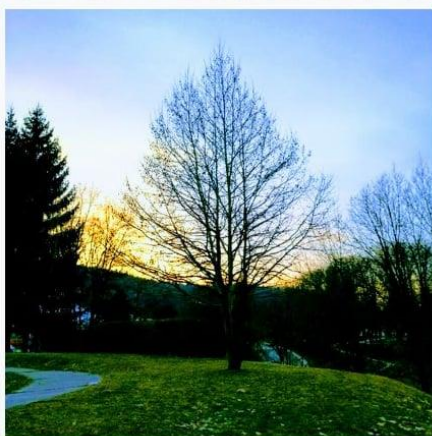
V soboto smo šli na sprehod z babico in njenim kužkom Bennyjem. Ko smo bili na poti do tja, smo videli tako zanimiva drevesa in si nisem mogla pomagati, da jih ne bi fotografirala. Ko smo prišli do pasjega parka, smo šli noter, kljub temu da je bil tam že pes vrste škotski ovčar. Z Bennyjem sta se dobro razumela, vendar nas je ovčar kmalu zapustil. Na poti proti domu sem videla čudovito drevo, ki se je zaradi sončnega zahoda kopalo v prekrasnih barvah. Fotografija je bila zato popolna.

Ko smo prišli domov, smo bili vsi zadovoljni z današnjim dnevom.

V nedeljo smo odšli s prijateljem Matejem na Ivarčko jezero. Zraven smo vzeli tudi našo psičko Rino. Na poti do tja smo videli konje. Ko smo prišli do jezera, smo se odločili, da bomo šli en krog okoli njega. Šli smo na pomole in metali storže na led. Za Rino je bila to igra, a na srečo je bil led dovolj trden in ona lahka, da ni bilo nobenih posledic, le da jo je zazeblo v tačke. Naredila sem nekaj lepih posnetkov.

Vikend se je počasi končal, nam pa bodo ostali lepi spomini.

Neža Ferk, 7. b

Že septembra je osmošolka Lena Iršič napisala za DRUŠTVO INVALIDOV sestavek, s katerim je sodelovala na literarnem natečaju, a do danes na šolo nismo dobili nobenega odgovora, da so našo pošto prejeli.

Preberite, kako si njena babica kljub invalidnosti in starosti napolni svoje dneve.

PRETEKLOST, SEDANJOST in PRIHODNOST MOJE BABICE - ŽIVI ZA DANES in JUTRI

Moji babici, ki je očetova mama, je ime Mojca. Pravim ji babi, ker je prišla s Štajerske, medtem ko mamini mami pravim bica, saj je Korošica.

Babi že dve leti živi v domu starostnikov v Črnečah pri Dravogradu. Preden je odšla v domsko oskrbo, je imela hude zdravstvene težave in so ji zato morali odrezati levo nogo nad kolonom. Od takrat potrebuje posebno nego in je na invalidskem vozičku. Čeprav se ji je življenje obrnilo na glavo, je še vedno polna življenja in ne vrže puške v koruzo. Zame je prava borka.

Živi od spominov iz preteklosti. Ti ji napolnjujejo dneve in sleherni trenutek, ko je sama s sabo. Še vedno je miselno aktivna, razveseli se vsakogar, ki ji polepša dan in ji želi izboljšati prihodnost. Vem in čutim, da me ima zelo rada, saj sem njena edina vnukinja. Ljubezen in pozornost ji tudi sama vračam. Večkrat jo obiščem, moj oče pa pogosto odide po njo in jo pripelje k nam na kosilo, še posebej v poletnih mesecih, ko lahko uživamo v pritličju naše hiše na terasi.

Lepega sončnega dne v avgustu, ko je praznovala svoj rojstni dan, sem se z njo pogovarjala. Pripovedovala mi je o sebi, svojem življenju in občutkih, ki jo trenutno navdajajo v domu starostnikov. Vedela sem, da je imela težko življenje in da ji sedaj ni lahko, ker je na invalidskem vozičku in je odvisna od drugih. Bila je zelo šokirana, ko je izvedela, kaj jo čaka, a potem se je sprijaznila. Nikoli si ni mislila, da bo v starosti doživela kaj takega. Najprej je bila v sobi s sostanovalko, vendar ji ni najbolj odgovarjalo. Čez čas je dobila enoposteljno sobo in sedaj se bolje počuti. Sama skrbi za svojo sobo in za lepe rože, ki jih ima na okenski polici. Vesela sem, da se je vživela v domsko življenje in da se tam dobro počuti. Vemo, da je na

varnem in da je poskrbljeno zanjo. Nasmehana mi je pripovedovala, kako poteka njen dan, da zgodaj vstane, po zajtrku v jedilnici ima razgibalno terapijo, ki traja eno uro. Spoprijateljila se je z mnogimi sostanovalci in spoznala, da si lahko dan popestri tudi tako, da kaj ustvarja. Odločila se je, da bo obiskovala aktivne delavnice, kjer iz stiropora oblikujejo majhne kroglice različnih barv, jih lepi na karton, na katerem je risba, in oblikuje sliko. To rada počne, saj je vedno bila natančna. Po kosilu običajno malo počiva ali zaspri in popoldne spremlja različne televizijske nadaljevanke. Pred večerjo se s sostanovalci pogovarja, pijejo kavo in že je tu večerja. Povedala je, da ji delovni dnevi med tednom hitro minejo, bolj dolgočasno je v soboto in nedeljo, ko ni aktivnosti. Toda babi ima dosti obiskov, tako da ji tudi ta čas mine, kot bi pihnil. Vmes bere, barva in pleče. Tu so še mobilni telefoni, da smo vsak dan na vezi z njo.

Zanimalo me je, kako je zadovoljna s hrano, ki ni ista, kot je bila njena kuha. Pravi, da res ni tako, kot je bilo doma, vendar je okusno pripravljeno, lahko bi morda le nekoliko izboljšali okus. Vsega sicer nima rada, toda ker ne je veliko, se je navadila. Babi rada pove, da je osebje v domu prijazno, čeprav kdaj pa kdaj tudi občutiš napetost, kar je pa v današnjem tempu življenja normalno. Včasih se izgubi kako oblačilo, ki ga daš v pranje, vendar se čez čas spet najde. Oče mi je predlagal, naj jo vprašam še kaj o drugih aktivnostih in prireditvah, ki jih v domu ponujajo. Povedala mi je, da imajo skoraj vsak četrtek popoldne organizirane različne predstave, nastope pevskih zborov, včasih plese, enkrat letno imajo dan odprtih vrat, ko povabijo vse svojce in prijatelje, da z njimi pokramljajo in se poveselijo. Enkrat mesečno praznujejo vsi tisti, ki imajo v mesecu rojstni dan. Dobijo simbolična darilca, jih pogostijo s torto, nazdravijo, zaplešejo in si povejo, kaj jih muči. Vsako leto pred poletjem organizirajo enodnevni izlet. Letos so jih peljali do kočice pod Ojstrico. Doživeli so nepozaben dan.

Moja skromna babi si želi le zdravja in da bi bila jaz pridna v šoli in doma. Pravi, da ničesar drugega ne potrebuje, da je srečna, če smo srečni mi, ki jo imamo radi in da jo osrečujemo, ko smo z njo.

Lena Iršič, 8. b

Na literarnem natečaju

sta s svojim prispevkom sodelovali tudi učenki naše šole, a se nista uvrstili med nagrajence.

Preberite, kako in o čem je sanjala Neža.

IN ZBUDIL SE JE ...

Čeprav ne po moji volji, smo se nekega dne odpravili proti Peci. Pot je bila zame naporna in zdela se mi je dolgočasna. Naprej me je vleklo le to, da bi potešila radovednost, kakšna je jama, v kateri ob kamniti mizi spi kralj Matjaž, saj so mi o njem domači pripovedovali zgodbe in brali pesmice. Nekako sem si tudi želela osvojiti najvišji vrh koroških planin. Kakšen Korošec pa si, če se ne vzpneš na teh nekaj vrhov, ki nas obdajajo.

Ko smo se prebili do cilja na koči, smo odložili stvari in se poskušali najprej okrepčati in odpočiti. Začela sem opazovati rože na travniku ob potki in zatavala nekoliko niže, kjer so zaklenjena železna vrata v votlino. Strmela sem v kamnitega moža z dolgo brado, ki je sedel za mizo. Navdajal me je nekakšen strah ali čuden občutek. Spomnila sem se legende o kralju Matjažu in začela razmišljati, kako bi bilo, če bi se prebudil. Naenkrat je vse pred mano oživel. Znašla sem se v votlini. Pred mano je sedel Matjaž, a nič več okamenel. Ne, prebudil se je in me pogledal. V tistem trenutku sem okamenela jaz. Vse sem videla in slišala, govoriti pa nisem mogla. Gledal me je in rekel: »Živijo, zbudil sem se, ker sem začutil, da svet

potrebuje pomoč. Ti mi povej, kaj naj spremenim.« V eni sapi mu s čudnim in zamolklim glasom odgovorim: »Brez posebnega razmišljam ti lahko povem, da se na svetu dogajajo krivice. Želim si, da odpraviš nasilje, stereotipe, predsodke, kletvice, žaljivke in zmerljivke s tega norega sveta. Vsega tega je že preveč, ljudje so hudobni drug do drugega, brez pravega razloga drug drugega sovražijo, ne sprejemajo drugačnosti ter po nepotrebnem zmerjajo in žalijo. Veliko tudi preklinjajo. Po svetu divjajo vojne, ogromno je beguncev (med njimi so otroci), ki potrebujejo našo pomoč, da bodo preživeli.« On reče: »Hmm, poskusil bom.« Nato zapre oči, guba čelo in izgleda, kot bi meditiral. Nato na široko odpre oči, me pogleda, zmaje z glavo in preudarno pove: »Preveč je sovraštva, nasilja, hudobije. Tega ne razumem in trenutno tudi ne morem pomagati, ker nisem čarodej. Počakal bom, da mi brada še malo zraste in da se bo ovila devetkrat okrog mize.« Spet je okamenel in zaspal. Zapihal je hladen veter.

Odprem oči in vidim, da sem na robu travniku ob vstopu v jamo stoje spala in sanjala. Sanjala sem o lepših časih brez vojn in razlik med ljudmi. Ugotovila sem, da moramo sami rešiti probleme, da mora vsak človek poskrbeti, da bo svet lepši in prijaznejši za vse.

Neža Ferk, 7. razred

Lenin kralj Matjaž in Alenčica pa sta živa primerka, to sta njena mama in ati.

DAR IN POSEBNOST JE ŽIVETI S KRALJEM MATJAŽEM IN ALENČICO

Le kdo ne pozna Kralja Matjaža, o katerem je nastalo že lepo število pesmi, izštevank, pripovedk, legend, prireditev, glasbenih, lutkovnih in gledaliških uprizoritev. Brez dvoma je eden najbolj priljubljenih likov v slovenskem pripovedništvu. Zasnovan je bil po kralju Matiji Korvinu, ogrskem vladarju iz 15. stoletja. Bil je poštenjak, ki je vzorno skrbel za svoje ljudstvo in vojsko, zato so mu vojaki radi peli slavošpeve.

Najbolj poznana zgodba o njem je tista, ki pripoveduje o kralju Matjažu, ki mora takoj po poroki z Alenčico v boj s Turki. Alenčico ugrabijo in za ženo jo hoče sam sultan. Kralj Matjaž se preoblečen pretihotapi na sultanov dvor, Alenčica ga prepozna po prstanu in skupaj pobegneta.

Legenda o kralju Matjažu je nekoliko drugačna. Pravi, da so se drugi kralji, ljubosumni na njegovo priljubljenost, združili v boju proti njegovi vojski, zato se je z vojaki umaknil pod goro Peco in zdaj tam spi. Ko se mu bo brada sedemkrat ali devetkrat ovila okrog mize, bo prišel ven in spet bodo zavladali dobri časi na Koroškem in še kje. Le kdo ne bi imel rad takšnega kralja?

Čeprav sem kot majhna deklica dostikrat obiskala votlino pod Peco in si neznansko želela, da bi se kralj Matjaž že enkrat končno zbudil, sedaj vem, da je to le pravljica, a iz takih povedk se lahko tudi veliko naučimo. Kralj Matjaž je lik, ki je nenehno z nami. Z nami je, ko smo pogumni in neustrašni, saj pooseblja moč in pogum, njegova ljubljena Alenčica pa so vsi tisti, ki se jim ni težko žrtvovati za druge, da bi skupaj bolje in srečno živeli.

Nekega dne, ko sem na poti iz šole razmišljala o tem legendarnem junaku, se mi je utrnilo zanimivo spoznanje. Ali je to naključje? Morda? Ne, sedaj zagotovo vem. Nasmehnila sem se sama sebi. »Tisti pravi kralj Matjaž naj spi pod Peco in nas čuva,« sem si rekla. V mislih sem si dodala: »Drugi naj iščejo kralje Matjaže ter Alenčice, kjer koli hočejo, jaz ju imam kar doma.« Moj ati Matjaž in moja mama Alenka sta moja kralj Matjaž in Alenčica. Ati pooseblja pogum in želim si, da bi se s svojimi dejanji vsaj za kanček približala njegovi delovni vnemi in pogumu. Prišel je na Koroško kot kralj Matjaž in tukaj je spoznal mojo mamo Alenko, ki pooseblja požrtvovalnost in mi daje zavetje pred viharji, uči me, kakšna naj bom, da mi bo kasneje v življenju lažje, kako naj živim, da se ne bom ujela v življenjske pasti, da me ne bodo ujeli Turki in me odpeljali k sultanu, kjer bom morala početi to, kar želi on. Uči me samostojnosti in vsega, kar mi bo pomagalo, da se bom postavila na svoje noge, da bom dovolj samozavestna, da bom razvila čut pravičnosti, pripadnosti in dobrote.

Tisti, ki takih kraljev Matjažev in Alenčic nimajo, morajo verjeti, da jih bodo nekoč nekje srečali. Za to se mora potruditi vsakdo sam in predvsem verjeti, da je vsaka varianta o kralju Matjažu (zapisana ali zapeta v domačem ali tujem jeziku)

še danes aktualna. Potruditi se moramo, da postane živa in resnična ter del našega vsakdanjega življenja.

Lena Iršič, 8. b

Če ste si že kdaj ogledali snežne gradove v Podpeci, veste, da nastajajo čudovite umetnine. Letos smo verjetno že zamudili to priložnost, ki jo imamo dobesedno pred nosom. Morda jo izkoristimo naslednje leto?

Fotografiji sta vzeti s spleta.

Zbrala in uredila: Vanja BENKO, mentorica ŠNO